

קיבל תואר "דוקטור" על עבודה מחקר שלו בנושא "המנדרט בפלשתינה". ב-1929 הוכתר בפולין בתואר "דוקטור" למדעי החברה על מחקרו בנושא "חיי המיעוט היהודי בפולין". היה מייסדי תנועת "השומר" ומן הפעילים בתנועה הציונית בעירו.

החזקת משרות: 1920—1921, אסיסטנט במכון פאסטר, ירושלים. 1922, מפקח סניטاري בארגון הדסה. 1922—1924, אסיסטנט במעבדה לחקר המלאria בחיפה. 1926—1927, אסיסטנט במחלקה היגינית באוניברסיטה העברית בירושלים.

יאנוואר 1925 — דצמבר 1926 ומאוקטובר 1927 — יוני 1929, אסיסטנט של עורך דין בנופולי, איטליה. שימש כמציר של הוועד הפועל של ארגון הדסה.سلط בשפות הבאות: עברית, אנגלית, גרמנית, איטלקית, רוסית, פולנית, (צרפתית).

ד"ר י. ל. מאגנס: דברי הספד לזכרו

שלוש שנים לחבריו ועדת הדסה לשעת חירום זכו לעבוד ביחד עם ד"ר בבלוי, ואני בא היום להעיר בפומבי שם הוועדה הספיתה במדת מה לשרת את הדסה ואת הצבורה, זה היה לכל בראש בוצותו של המנוח. כשהאתה עובר על רשימת העניים הרבגוניים והמוסעפים שעמדו לעיון ולהחלטה לפני הוועדה, אתה משתומם לראות כמה היה ד"ר בבלוי גורם מכريع, בידיעותיו המרבות, או בהמצאת החומר העובדתי, או בהשפעתו הפיקטיב, או בנכונותו תמיד ליטול על עצמו את ההוצאה לפועל של כל החלטה. לא הייתה אף פינה נידחת בכל שטח הפעולה הרבים של הדסה שהוא לא שלט בה. הפעולה הרפואית, קרן המساعدות, שאשתו מנהלת אותה בחן ובחסד המיוחדים לה, החינוך המקצועי, שדה עבודתה החדש של הדסה, היחסים עם המוסדות, הוועד הלאומי, קופות החולים, הסוכנות היהודית ועוד, לימוד ב"לאו-פוליט" ומדעי החברה באוניברסיטה נא폴יה.

הוא אהב את עבודתו. "יצא האדם לפועל ולעבדתו עדי ערָב". ובבוקר היה קם כארוי והתמסר במרצו הבהיר לתקפידי. בשביבו נוצרו קשיים, בכספי שיוכל להתגבר עליהם. הוא אהב את המזיאות, ועיבד את החומר העובדתי מתוך חיבה ואהבה. ועל בסיס העבודות היה בונה את מסקנותיו. קהלה אמר: "ושנאתי אני את עמי תחת המשם" וד"ר בבלוי היה אומר להיפך: "אהבתני את עבדתו תחת המשם".

הוא אהב את החיים אהבת נפש. חשק היה לו לחיים, טעם בחים, עליונות בחים. הייתה לו שמחת החיים, שמחת הייצירה, שמחה מתוך נשמה יתרה. בראש שמחתו היו חייו המשפחתיים הברוקים שאוותם אהבה עצה כמות ולא יוכל כל המים לככotta.

בדברים האחרוןים של דוד המלך כתוב, שאת אחד גבוריו כינה "איש חי רב פעלים". וככה כינה את ד"ר בבלוי בימים אלה אחד מידידי המסורים ביותר. איש חי, רענן, ורבים היו פעלו, על אף ימי המועטים.

כשוציאתי לעבוד במחיצתו רأיתי את עליתו ברוח ובשלל. לאט לאט ובטבעה זיכר את מחשבותיו, שאף להשלים את ידיעותיו וטיהר את יחסיו לכל בן אדם. ביחוד בזמן האחרון גילתה את הכוחות העצומים שהיו טמוניים בנפשו. אין לי ספק כלשהו, שלו היה נותן לו גורלו המר עוד שנים מספר היה למנהיג צבורי שאין הרבה כמווהו.

הוא חסר לנו, וברבות הימים ירגישו יותר וייתר בחסרוונו. קשה למצוא את המילים הנחוצות לנו, כדי להבין את גורלו האכזרי ולתת לעצמו קצת נחמה. ד"ר יסקי, חברים, רופאים, אחיוות, פקידים, עובדים, עסקנים ציבוריים: ה' ינחמונו בתחום שאר אבלי ציון וירושלים.

ואת, גב' בבלוי: לכני בכוחך זה, בכוח זה שהראת כל הימים

ד"ר יהודה מ. ברומברג-బבלי

נולד בחודש ינואר 1902, בעיר קוטנה. ביולי 1920 עלה לארץ-ישראל. ב-1919 סיים את הגימנסיה בפולין. ב-1922—1924, קורס לסניטריה, ארגון רפואי הדסה, ירושלים.

הקשים האלה, וחנבי את ידיך ברוח זו, ותביאי ברכה עליהם
כמו שatat מביאה ברכה על רבבות ידי ישראל.
תהי נפשו צורחה בצרור החיים.